

մութիւն մարդկան որ կը փախչէին մայրաքաղաքէս, կ'երթային հոն նաւերով։ Ասոնցմէ մէկը եղաւ թեսաղոնիկէն (Սելանիկը), որուն արգելարանին մէջը, ու քանի մը քովի գեղերէն շատ մեռնողներ եղան, առանց և ոչ մէկը մեռնելու ներսը քաղքին մէջ։ Նոյնպէս և Յունաստան ամբողջ ազատ մնաց ըզդուշանալուն համար։ Ասանկ ալ իտալիոյ քաղքըներէն ոմանք, որոնք ամբողջ ըստ օրինի զգուշացան, ազատեցան։ իսկ անոնք որ արհամարհելով բանի տեղ չդըրին այս զգուշութիւնը, զոհ եղան մաղձախտին։

Վերջ տալով խօսքիս կ'ըսեմ, թէ աս ամեն փորձերէն ետքը եթէ դարձեալ մէկը յամառելով իր կարծեաց վրայ՝ չընդունի մաղձախտին տարափոխիկըլլալը, ու պնդէ թէ միայն օգուն աղդեցութենէն կը պատահի, այնպիսին թէ որ խոհեմ է ու կը գթայ մարդկութեան վրայ, կը յորդորենք որ գոնէ ապահով ճանապարհը բռնէ այսպիսի տարակուսական խնդրոց մէջ, ու երկրայութեամբ իր կարծիքը պաշտպանենելով՝ չմատնէ անողորմարար՝ անթիւ մարդիկ, որոնք իր խնամոցը յանձնըւեր են։

Հ. Ա. Վ. ՊԵՏՐՈՎԱՆՆԱ

—

ԲԻՉՉՈՒԱԼԱ

—

Գ

Յովսեփինէի հրամանը դեռ չէր հաղորդուած՝ մէյմ'ալ թերեզա զօրաց դնդի մը մէջէն անցնելով երեցաւ, աղաշաւոր ու զգօն կերպով և տակաւին դէմ դնելով։

Կայսրուհւոյն բարեսիրտ կերպը տեսնելով յայտնապէս՝ ամենքը տեղ տըւին թերեզայի, որ ազատութեամբ առաջ նետուելով, գտած արգելքներուն դէմ կոուելէն՝ վրան զլուխը աւրշտը-

կած, շունչը բռնուած՝ ինչուան գահուն աստիճաններն հասաւ, ծունր կրկնեց ու արտորանօք ծոցէն թաշկինակ մը հանեց ու եռանդեամբ թօթուելով,

— Խաթուն, խաթուն, խեղճ բանտեալ մը։

Յովսեփինէ նախ մէկէն չհասկըցաւ թէ ինչ կը նշանակէր ցուցըցած թաշկինակը։

— Նայինք ինչ է, աղերսագիր է, հարցուց։

— Ահաւասիկ, խաթուն, ահաւասիկ. խեղճ բանտելոյ մը աղերսագիրն է։

Ու երեսն 'ի վար արցունքը կը թափէր, որուն հետ յուսոյ ժմիտ մ' ալ դէմքը կը կենդանացընէր։ Կայսրուհին ալ փոխադարձ ժպտեցաւ, ձեռքն երկընցուց ու ստիպեց որ ոտք ելլէ ու սիրալիր դէմքով դէպ 'ի իրեն ծուելով։

— Սիրտ ըրէ, աղջիկս, արխացիր. այս խեղճ բանտեալը շատ սիրելի է քեզի ուրեմն։

Աղջիկը կարմրցած՝ աչքերը վար առաւ։

— Երրեք հետը խօսած չեմ, զրուցեց. բայց շատ խեղճ է. կարդա, խաթուն։

Յովսեփինէ թաշկինակին ծակը բացաւ, ու միրտը շարժեցաւ մտածելով թէ որչափ թշուառութեանց ու զրբկմանց վկայ էր այն կտաւը. շինծու թանաքով անպիտան գրուած։ և առջիբառին կանկ առնելով։

— Բայց կայսեր ուղղուած է, ըսաւ։

— Ի՞նչ կ'ըլլայ եղեր. հրամանքդ իրեն ընկերը չես. կարդա, կարդա, խաթուն, չնորհք ըրէ կարդա, շտապողական բան է։

Ճակատամարտին ամենէն տաք ժամանակն էր. հունգարացի զօրաց առաջքը թէպէտ Մարմնի թնդանօթաձիգներէն ումբակոծեալ իրեն ահեղ շարժմունքը դարձեալ ստացեր էր. Զաք ու Ցըսէ դէմ առ դէմ էին, ու իրենց բախմունքէն կը կախուէր բանակին փրկութիւնը կամ կորուստը։

Թնդանօթն ամեն կողմանէ կ'որտար. պատերազմին դաշտը բորբոքած

Էր . զինուորաց աղաղակը շեփորներուն
հետ խառնուած՝ մրրկի պէս օդը կը
խառնէր :

Կայսրուհին հետևեալը կարդաց :

ՎԵՀԱՓԱՌ ՏԵՐ .

Հրամանքէդ միակ չնորհք մը այս կը¹
խնդրեմ որ բանտիս գաւթին մէջ երկու
խճաքար պակաս ըլլան . բայց խնդրած
պաշտպանութիւնս ինծի համար չէ . այս
ամայի որմածոյն մէջ , ուր հրամանքիդ-
դէմ ըրած յանցանքս կը քաւեմ , մէկ էակ
մը միայն կրցաւ իմ նեղութիւններս քաղ-
ցրացնել , միակ էակ մը կենաց ախորժ
ազդեց ինծի . բոյս մը , ծաղիկ մըն է ասի-
կա որ յանկարծ բուսաւ գաւթիս յատա-
կին մէջ , ուր որ չնորհնեալէ ինծի երբեմն
ոգ ծծել և երկինք տեսնել . ԱՇ , մի զիս
մէկէն իրրե զառանցեալ կամ խենդ հա-
մարիր : Այս ծաղիկս ինծի քաղցր ու միաւ-
թարական տեղեկութեանց նիւթ եղաւ .
զինքը դիտելով ճշմարտութիւնը ճանչցայ .
իրեն պարտական եմ միտքս՝ հանգիստս
ու թերես կեանքս . կը սիրեմ զինքը՝ ինչ
չափ որ հրամանքդ փառք կը սիրես :

Խսկ արդ հիմա այս ժամուս իմ խեղճ
տունկս մեռնելու վրայ է՝ տեղ ու հող չու-
նենալուն պատճառաւ . մեռնելու վրայ է ,
և ես չեմ կրնար անոր օգնել . Ֆէնէսդրէլ-
լցի հրամանատարը աղերսագիրս թուրի-
նի քաղաքապետին կը խաւրէ , և ինչուան
որոշմունք ըլլայ՝ բուսակս կը մեռնի . և ա-
հաւասիկ ասոր համար ես հրամանքիդ կը
դիմեմ , հրամանքիդ՝ որ մէկ խօսքով մը
կրնաս ամենայն ինչ՝ նաև ծաղիկս ալ ա-
զատել . Վերցնել տուր այն երկու քարե-
րը որ իր և իմ վրայ ծանրացած են . ազա-
տէ զինքը չորնալէն , ազատէ զիս յուսա-
հատելէ : Հրամանէ . բուսակիս կեանքն է
հրամանքէդ խնդրածս . կաղաշեմ կը պա-
ղատիմ ու ծունկ ընկած կը խնդրեմ , և
կ'երդնում որ ըրած բարեացգ երախտա-
գէտ ըլլամ :

Խեղճ բոյսն ինչո՞ւ չորնայ : Խւ թէ ինքը
մեղմեց այն հարուածը որով հրամանքիդ
հզօր աջը կ'ուզէր զիս խոշտանգել , բայց
նաև ամբարտաւանութիւնս ալ կոտրեց ,
և ինքն է որ հիմա զիս աղաշաւոր հրա-
մանքիդ սաքը խոնարհեցնել կու տայ :
Կրկին գահուդ բարձրէն աչքդ վրանիս
պիտի գարձըննս արդեօք . կրնան ըմբը-
նել թէ ինչ կապերով մարդ մը բուսոյ հետ
կրնայ միանալ՝ այն առանձնութեան մէջ ,
յորում բանտեալը պարզ բուսական

կեանք մը կ'ունենայ . Զէ , չես զիտեր հրա-
մանքդ , Տէր . և Աստուած չընէ որ եր-
բեք գիտնաս թէ բանտարգելութիւնն ա-
մենէն վայրագ ու ամուր սրտերու վրայ ալ
ինչ ազդեցութիւն կրնայ ունենալ : Ես իմ
բաղդիս վրայ չեմ տժգոհար՝ համակամու-
թեամբ կը տանիմ . երկնցուր , թող կեան-
քիս չափ տեւէ , բայց բուսակիս համար շը-
նորհք ըրէ :

Գիտցիր , Տէր , որ խնդրած չնորհքս մէ-
կէն այսօր հարկաւոր է : Կրնաս քիչ մը
ատեն մահապարտին ճակտին վրայ սուրը
կախուած թողուլ , յետոյ վերցընել ու նե-
րել . բայց բնութիւնը մարդկանց արդա-
րութենէն տարբեր օրէնք ունի : Երկու
օրէ մը թերես Նաբոյէոն կայսրն իսկ չկա-
րենայ բան մ'ընել Ֆէնէսդրելոյի բանտե-
լցյն ծաղկին :

ՇԱՌՆ Է

Յանկարծ թնդանօթներու սաստիկ
դպրումն լսուեցաւ . թանձր բոլորաձև
ծուխս մը հրոյ շեղանկիւնով , հարիւր հա-
զար հրացանի փայլմանէն պատերազ-
մին դաշտը միանգամայն լուսաւոր ու
մժին ընդարձակ ցանկով մը ծածկեց .
յետոյ կրակները մարեցան , և կարծես
թէ բարձրէն երկնցած ձեռք մը պա-
տերազմողները ծածկող ամպերու քօ-
ղը մէկէն պարզեց :

Այն միջոցին հրաշալի տեսարան
մ'էր արեսվ դիտելը . այն անուանի
դէպքն , յորում Տըսէ մեռաւ՝ կատա-
րուած էր : Զաք Հունգարացիներովը
ճակատ առ ճակատ Պուտէի հետ զար-
նուեցաւ , և ձախ կողմէն Քելլերմանի
այրուձիէն նեղուելով խառնավինդոր կը
պատերազմէր , ու անվեհեր հիւպատո-
սը մէկէն իրեն նոր մարտակուույ գի-
ծը հաստատելով՝ ֆասդէլ-Զէրիոլոյէն
ինչուան 'ի Ս . Յուլիանոս մնասողա-
կան կոուոյ ձեռք զարկաւ , ու ամեն
կողմանէ կայսերականքը ջախջախնեց . ո-
րով ստիպուեցաւ Մելառնահանջ հըն-
չեցնելու :

Բանակին յանկարծական գիրքը փո-
խելը , մեծամեծ շարժմունքը , մարդկանց
տեղատութիւնն ու մակընթացութիւնը
հպատակելով զլիսաւորի մը ձայնին
որ առերևոյթ խառնակութեան մէջ
միայն ինքը անշարժ կեցեր էր , ամենա-

ցուրտ երևակայութիւնն իսկ գրաւելու տեսարան էր։ Գահուն բոլորն եղած հանդիսականաց բազմութիւնը սկսաւ ծափ զարնել ու կեցը էներ պոռալ, և այն գոշումը շրջակայ աղաղակին դէմ առ դէմ հնչելով, զկայարուհին՝ որ խորունկ մտածութեան մէջ ընկղմեր էր՝ արթընցուց։

Վասն զի այս վերջի ու փառաւոր գործառնութիւններէն և իրարու ետև յաջորդող վեհ տեսարաններէն՝ Յովսեփինէ բան մը չտեսաւ, մտածութեան մէջ ընկղմած և աչքերը ձեռքը բռնած նորակերպ աղերսագրին վրայ ուշադրութեամբ տնկած ըլլալով, առանց կարգալու։

Նախ ՚ի սկզբան մէկէն ապահովցուց զաղջիկը որ առջել ոտքի վրայ կայնած կ'երազէր։

Թերեզա այն անուշ խոստմամբ լինայուածքէն զուարթայած ու գոհ, և յաջողութեան վատահութիւն ստանալով, բիւր անգամ երախտագիտութեամբ ու գորովանօք այն քնքուշ և միանգամայն հզօր ձեռքը պագաւ՝ յորում Նաբոլէռնի հարանեկան մատանին կը փայլէր։ Կանանց խմբին մէջը խառնուեցաւ, ու դաշտին պարզուելէն վերջը, մէկէն եկեղեցի մը՝ մատուռ մը փնտոեց որ կարենայ առանձինն լալով Ա. Աստուածածնայ ոտքն ինկած չնորհակալ ըլլալ, որ նեղելոց պաշտպանն է։

Դ

Մտածէ թէ կայսրուհի-թագուհին ի՞նչպէս գորովանգք զգացուեցաւ այն աղերսագիրը կարդալով։ Ամեն մէկ բառը ի՞նչպէս իրեն գութը կը զարթուցանէին։ Յովսեփինէ ալ նոյնպէս ծաղիկ կը դարմանէր, և այս էր իր ուսմունքն ու վայելքը. ու այլ և այլ անգամ իշխանութեան մոոցեր էր նոր բացուող կոկոնի մը պասակի մը կազմութիւնը քննելով, Մալմէզոնի գեղեցիկ չերմանոցներուն մէջ։

Հոն յաճախ աւելի երջանիկ կը սե-

պէր ինքզինքը, հնդկաթղենիներուն ցեղին կարմիրութիւնը՝ քան թէ կայսերական ծիրանաւոյն գոյնը դիտելով և մանեղիաներուն անուշահոտութեամբն աւելի զմայեր էր՝ քան թէ պալատականաց թունալից հրապոյրներովը։ Հոն կ'ախորժէր գահուն վրայ նստիլ, և մի և նոյն գաւազանին տակ կը հաւաքէր աշխարհիս չորս կողմանէ եկած բիւրաւոր բուսական ժողովուրդներ։ Կը ճանչնար զանոնք, կը զանազանէր, ըստ ցեղի և կարգի կը դասաւորէր, և երբ նոր եկած հպատակներէն մէկը առաջին անգամ տեսնէր՝ կրնար քննաբանութեամբ անոր հասակն ու բնաւորութիւնը, անունն ու ազգատոհմն իմանալ, և զանիկա ալ եղբարցը կարգը կ'անցընէր։ Վասն զի հոն իւրաքանչիւր ժողովուրդ իրեն դրօշն ունէր, իւրաքանչիւր ցեղ՝ իւր դրօշակը։

Նաբոլէռնի պէս ինքն ալ պարտեալ ժողովրդոց օրէնքն ու սովորութիւնները կը մեծարէր։ Իւրաքանչիւր աշխարհաց բայսերը Մալմէզոնի ջերմանոցներուն մէջ իրենց նախնական գետինն ու բնական կլիման կը գտնէին։ Մանրանկար աշխարհ մ'էր։ Հոն շրջափակ միջոցի մէջ արօտատեղիք, ժայռեր, կոյս անտաւաց հողեր ու անապատներու աւազներ, կաւէ ու կրախառն հողէ բազմոցներ, լճեր, ջրվէժներ և ողողուած ափունքներ կային։ Հոն մարդ արևադարձին ջերմութիւնն ու բարեխառն գոտիներու զովութիւնը կրնար զգալ։ Հոն ամեն այլ և այլ ցեղերը իրարու մօտ կ'աճէին և կը փրթթէին, միայն կանանչ թեթև որմածով կամ ապակիէ սահմանով մը բաժնուած։

Երբոր Յովսեփինէ հոն այցելութեան կ'երթար, այլ և այլ ծաղիկներ անուշ ցնողքներ մտքին մէջ կը ծնանէին։ Որդենսիա՝ ղեռնոր իրեն աղջկան անունն ստացեր էր. վառասիրութեան խորհուրդներ ալ ունէր. վասն զի Պոնաբարդի յաղթանակներէն վերջը, աւարէն իրեն ելած մասը պահանջեր էր, և իտալիոյ ու եգիպտոսի յիշատակները

կարծես թէ աչքին կը մեծնային ու կը փայլէին . Ալպեանց արմաւածաղիկը, բարմայի մանուշակը, Գասդիլիոնի ադոնիսը, Լոտիի շահոքրամը, Արևելքի ուռին, Մալդայի խաչածաղիկը, Նիլոսի շուշանը, Ասորւոց տուղտը, Տամիէդի վարդը . ասոնք էին իր աշխարհակալութիւնները : Գոնէ ասոնցմէ շատը Դաղղիա մնացին :

Իր ամենայն հարստութեանցը մէջ նաև իրեն սիրուն ծաղիկն ալ ունի, իրեն որդեգիր ծաղիկը . Մարդինիկէի աղուոր յասմիկը, որուն սերմը ինքը ժողվեր, ինքը ցաներ, ինքը մշակերէր, որով ծննդեան երկիրը, տղայութիւնը, զարդարանքը և աղջկային պսակները, հօրենական տունն և նախկին սէրն առնախկին փեսայն՝ կը յիշէր :

Ո՞հ, ի՞նչ աղէկ ըմբոնեց խեղճին բռնակին համար ունեցած վախը՝ թէ մէկ հատ մը միայն ունենալով՝ ո գիտէ ի՞նչպէս կը սիրէ :

Եւ ի՞նչպէս չգորովէր սիրոր խեղճ բանտելոյն բաղդին վրայ : Պոհառնէի այրուոյն բնակութիւնը միշտ հիւպատական կամ կայսերական պալատին մէջ չէր եղած . չէր մոռցած իր բանտարգելութեան օրերը : Երկրորդ անգամ՝ ըզնառնէ հանդարտ, պարծենկոտ, աշխարհի բաներէ համ շառնող, և մարդկանց ամենէն գոլուր զգացմունքներն ալ ծաղրող մարդ մը ճանչցեր էր : ի՞նչ փոփոխութիւն արդեօք եղեր է վրան . ով արդեօք այն գոռող ողին կրցեր է կակղցնել : Դու Աստուծոյ իսկ չէիր ուղեր երկրպագութիւն ընել, և հիմա ահա ծունկ ընկած բուսակիդ համար շընորհք կը խնդրես : Ո՞հ, պիտի շնորհուի քեզի :

Աս մտածութեանց մէջ՝ զօրաց վերջին շարժմունքները և կեղծեալ ընդունայն մարտակոխւր՝ նեղութեան ու անհամար . վասն զի կը վախնար թէ Շառնէի ծաղկին համար մէկ կարեոր վայրկեան մալ չկորսնցնէ : Ուստի նաև երբոր Նարոլէոն չորս կողմը զօրավարներով լցուն իրեն եկաւ, անշուշտ ուրա-

խակցութիւններ ընդունելու յուսով, և դեռ ըրած զինուորական աշխատութեան ախորժը՝ զոր այնչափ կը սիրէր, վրան էր :

— Տէր, հրաման մը ֆէնէսդրէլցյի քաղաքավետին համար . առանձին շտապողական հրաման մը, գուեցկայսրուհին բարձր ձայնով ու աչքերը կրակ կտրած . անանկ իրեւ թէ նոր յաղթութեան դործ մ'ըլլար, և իրեն իյնար հրամանը շտապեցնելը . և կը ցուցընէր միանգամայն թաշկինակը երկու ձեռքովը տարածեալ բռնած, որպէս զի դիւրաւ կարենայ կարդալ :

Նարոլէոն զարմացած ու տհաճ դէմ քով գլխէն ինչուան ոսքը զինքը զիտելէն վերջը՝ կոնակը դարձուց ու անցաւ, այնպէս իրեւ թէ զինքն ալ լաւ մը աչքէ անցընելով զօրահանդէութընցուց :

Ըստ սովորութեանը՝ պատերազմի դաշտին այցելութեան ելաւ, որ արեամբ կարմրացած չէր, այլ ուր միայն գետնոյն վրայ ինկեր թաւալեր էր նորահաս հունձքը . գարին ու բրինծը մանրուեր վշրուեր էին . հողը տեղ տեղ անիւներուն խոր հետքէն աւրըշտըկուած ու խառնափնդոր կ'երեար . այլ և այլ կողմեր վիշապազօրաց ձեռնոցներ, փետուրներ, ուսանոցներ ցանուած կը տեսնուէին . յետոյ քանի մը կաղացող հետեւակ զօրքեր ու ոտքերնին կարկամած ձիեր կը հասնէին . աս էր բովանդակ վնասը :

Բայց մէկ ատեն մը այս ձեռնարկն երկիւզալի երեսյթ առաւ . երբ Մարենկոյ գեղը պաշտպանող աւստրիական զինուորները երկմնտելով՝ իրեւ յաղթեալ ձեսնալուն վրայ՝ ցուցակին նըշանած ժամանակէն աւելի երկնցուցին դէմ զնելնին, ասկէ մեծ զրգումնկը մը ծագեցաւ երկու հակառակ կողմանց մէջ : Այս երկու գնդերը տարբեր բանակէ էին և իրարու մէջ զինուորական նախանձուութիւն ունեցեր էին . զիրար նախատեցին ու կուռոյ կանչեցին . սուիններն սկսան ուղղուիլ :

Քիչ մնաց որ պիտի զարնուէին, և

Հազիւ հազ զօրավարները մեծաւ ջանիւ կրցան արգիլել որ կեղծ պատերազմն իրականի չփոխութիւ. վերջապէս շատ մը նեղուելէ ետքը՝ հաշտուեցան ու ըմպելեաց ամաններն իրարու հետ փոխեցին, բայց ամանները պարապ էին. զանոնք լեցնելու համար բռնութեամբ գեղին գինետունները մտան, կարգը աւրեցին, բայց կեցցէ կայսր պոռալով:

Այս ամենը սաստիկ աշխուժի հետևանք համարուեցաւ:

Շատ մը շաղակրատանքէ և շատ մ'ալ գինւոյ գաւաթներ պարպելէն վերջը, Աւստրիացիք հազիւ հազ ուաքի վրայ կարենալով կենալ, որոշեցին նահանջ զարնել. ու Գաղղիացիք յաղթողաբար ցատքելով պարելով, մարտիկական նուագն երգելով մտան ՚ի Մարենկոյ, իրենց աղաղակին մէջ խառնելով հին գոչիւն մ'ալ, այս ինքն է կեցցէ Հասարակապետութիւն պոռալը:

Այս ամեն ալ գինովութեան հետևանք սեպուեցաւ:

Երբոր գնդերը տողեցան՝ Նաբոլէտն խաշանշան բաժնեց հին զօրաց, որոնք հինգ տարի առաջ նոյն տեղոյն վրայ գտնուեր էին: Ըստ իրենց կարգին՝ նաև յայսկոյս Ալպեանց՝ գլխաւոր պաշտօնեաներն ալ պատուանշան ընդունեցան իրմէ: Յետոյ Յովսէփինէի հետ մէկտեղ՝ Մարենկոյի մարտակրուույն յիշատակը մշտնջենաւոր ընելու համար, շինուելիք դաստակերտին հիմանն առաջին քարը դրաւ: Աս ալ որ լմնցաւ կայսրուհին, դեսպանները, պաշտօնեաները, ժողովուրդն ու բանակը՝ ամենքն ալ Ալեքսանդրիոյ ճամբան բռնեցին:

Իսկ Բի՛ջիւլայի վիճակը դեռ չէր որոշուած:

Իլլ շարունակուի:

ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԵԱՆՑ

Ա. Ո Զ Ե Ի Բ Ա. Ո Ն Ե Լ Ո Ւ Կ Ե Ր Պ

ՄԱՍՆ Բ

ՄԱՍՆԱԽՈՐ ԿԱՆՈՆՆԵՐ

Գ. Ո Ւ Խ Ա.

Կերակուր և ըմպելիք.

Ոմանք ինդիրի տակ կը ձգեն թէ արդեօք անոնց ջանքը աւելի գովելու է՝ որ հիւանդութեանց առաջը առնելու կը ջանան, թէ անոնցն՝ որ հիւանդները առողջացընելու կ'աշխատին: Բայց յայտնի է որ մեծագոյն արդիւնք է մարդուս առողջութիւնը պահել, քան թէ կորսընցընելէն ետքը՝ նորէն ձեռք բերել: Ինչպէս օրէնսդիրը պէտք է որ իմաստուն օրէնքներ գնէ յանցանքներուն դիմացը առնելու համար, քան թէ յանցաւորները պատժելու: Վասն զի խիստ ցաւալի բան է որ թէ բարոյական և թէ բնական հիւանդութիւնները կարելի չէ բժշկել առանց վնասու մը, և առանց արցունք թափելու: Ուստի շատ մեծագոյն գովեստից արժանի են որոնք որ մարդուս առողջութիւնը հաստատուն պահելու օրէնքներ սահմանեցին: Մարդուս մարտողութիւնը հեղուկ նիւթէ մը առաջ կու գայ: որ կ'ըսուի խախաց: Բայց աս հեղուկը կարող չէ ամեն կերակուր միակերպ մարսելու: Յրի մէջ լուծելու որ ըլլաս աս նիւթը, համեմատութեամբ 5000ին մէկը, և հետը խառնես քանի մը կաթիլ քացախային կամ ջրաքլորուտեան թթուուտ, ստամոք-

4 Աս սքանչելի ու օգտակար գիւտէն առաջ, քանի մը բժիշներ կ'ըսէին թէ ստամոքսը կերակուրները լուծելու ուժը կ'առնէ քլորեան թը. թուուտէն՝ որ կը ծնի ան սոսնձային նիւթէն որ կերակուրները ստամոքսին մէջ կը գրգռեն կը հանեն, ինչպէս բերնին մէջ լորձունքը: Կոր բըժիները շան վրայ փորձեր ընելով գտան որ աս ուժը ան սոսնձային նիւթին մէջն է, որով ստամոքսն դուրս ալ գրեթէ ուժ ժամուան մէջ, 59 աստիճան տաքութեամբ եղան ու խոզի միոր մարսեցուցին: